

גדרה מבכה את בניה

רס"מ רון משיח הי"ד המתין בציפיה להולדת הבן...

רס"מ רון משיח הי"ד בן 33 בן גדרה נפל בלבנון כאשר מסוקו נפגע ■ רון היה במסוק בתפקיד איש צוות אויר ■ רון ורעייתו סיון בהריון בחודש החמישי הכירו בעת ששירתו יחד באותה טייסת

לא עמד מעולם מהצד. עם מותו של רון כל התוכניות שרקמנו ירדו לטמיון. צריך להתחיל הכל מחדש. כמי ששירתה כקצינה באותה טייסת ידעתי היטב שהשירות ביחידה כרון בסיכון רב. אני חיייתי תמיד תחת צילו של הסיכון, מפני שאני יודעת במה הדברים אמורים. אגב חששותיי הרבים רון היה מגיב: על מה את מדברת? זה לא יקרה. מה את דואגת? במילים אלה סיימה סיון את דבריה. מסכת כאב זו קבלה המשך מפיו של יעקב אביה של סיון. "ראשית, אנו חייבים תודה למועצה ולעומד בראשה מר ירון בן נון על העזרה והתמיכה שהעניקו לנו בימים קשים אלו. אשר לרון הכרתי אותו היטב לפני 3 שנים. אדם מקסים, חרוץ, מסור, איש עבודה אחראי. נאמן. בעל אהבה ומסור לסיון, שראה בה כל עולמו. שניתם טיפוח בית לדוגמא. היתה ביניהם זוגיות נפלאה. רון היה ממש נשמה טובה. הוא אהב את השירות בצבא והיה ממש פטריוט. אגב, רון היה יכול שלא לצאת למשימה בגלל ההריון של סיון. למרות כל הסכנים והסכר הוחלט לתת בשלום הבטיחה לאי-הריון צילנה האמא של

רק שורות אחדות ושברי עזבונו- אך אלה מהווים מפתח נאמן לאישיות הנסחרת, לאוצרותיה, לתבונתה ולרחשיה. את השאר הוא הותיר אי-שם בבית ששכל והתייתם. בליבות אוהבי, משפחותיו וחבריו. אין שיעור לכובד אובדנו.

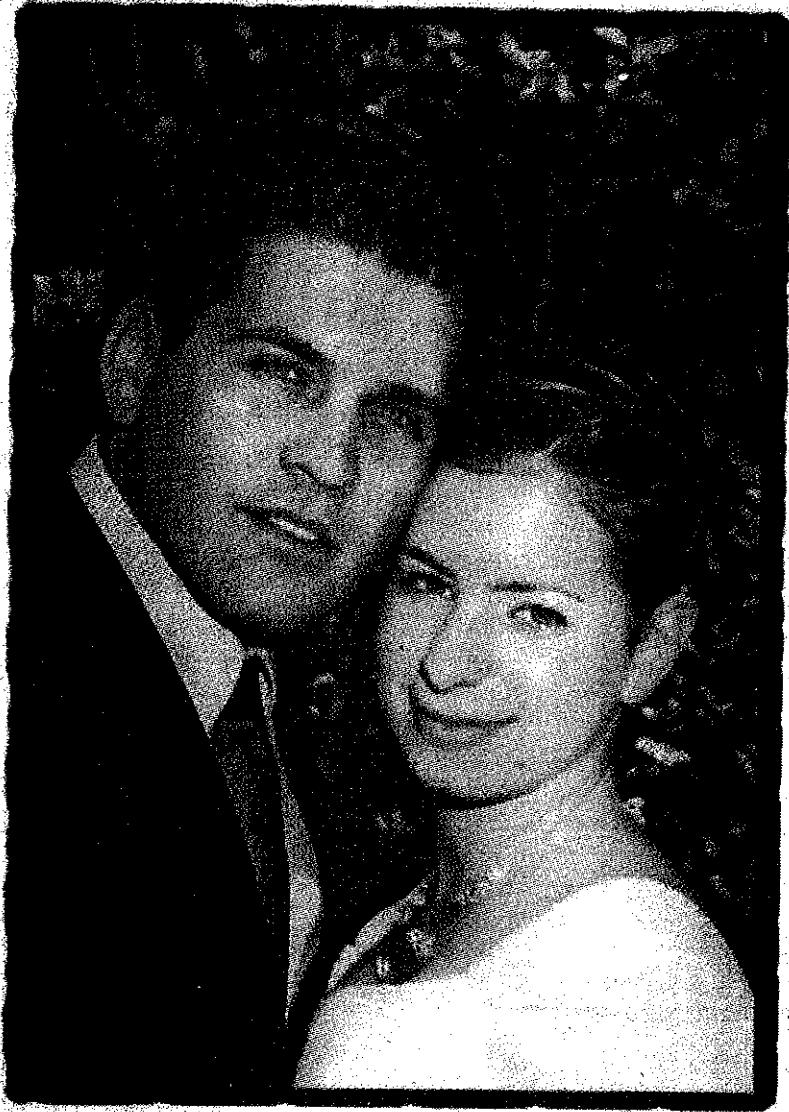
כאמור, שמעתי אחדות רון דברים רבים ובלתי נגמרים. סיפורים אודות אישיותו המיוחדת. אחד מיני רבים שמעתי מפיה של סיון. "רון לא היה רק בעל. הוא היה גם חבר אמיתי. הוא דאג לי כל כך, שאין בפי די מילים כדי להקיף את הכל. עם בעל מדהים וחבר נאמן הייתי בטוחה ומוגנת. תמיד יכולתי לבטוח בו מתוך ידיעה ברורה, שהוא לעולם לא יאכזב. כשנדע לו שאני בהריון ועוד עם בן הוא היה הכי הכי מאושר בעולם. הוא אף תכנן לדוג ולצאת עם הילד לטייסת. אושרו של רון היה ניכר גם בקרב חבריו. רון היה בן משפחה ואיש משפחה למופת. הוא היה אדם במלוא מובן המילה. מצא שפה משותפת עם כולם. עזר לכל אחד והתנדב לכל משימה ותהיה אשר תהיה. הוצג

יסי גרפי

הופעתם של נציגי קצין העיר לביתה של משפ' משיח לא בישרו טובות. כבר עם עמידתם בפתח דירתם הנקיה והמטופחת הבינה סיון רעייתו של רון, שקרה אסון נורא. ברטט ובכאב לב החדיעו לה שרון איננו בין החיים. הוא מצא את מותו, כאשר נפגע המסוק. עם רון היו עוד ארבעה אנשי צוות, שחיהם קופדו באחת ולתמיד. נציגי ק. העיר פגשו בסיון בחודש החמישי להריונה.

רון (33) וסיון (25) הכירו לפני כ-4.5 שנים, כשהם משרתים באותה טייסת. היא כקצינה ורון כרס"מ. לפני כשנתיים וחצי החליטו לאחד את הכוחות והפכו לזוג אוהב ומאושר. הם קבעו את מקום מגוריהם בגדרה ובציפייה המתינו להולדת הבן. אגב, לפני כשבוע עוד הספיקו לחגוג יחד את יום האהבה ובאותה מידת אהבה גועשת וסוערת תכננו להמשיך את חייהם ביחד. אלא, שהגורל הקשה והאכזר תכנן אחרת, ובמקרה מצער זה הוכח, שיד הגורל חזקה יותר. אותו גורל סחף בעקבותיו רבים ואתם צרף גם את רון. מדבריהם של בני משפחתו ושל חבריו הובן, שדפי חייו זורים אור על עולם ומלואו שאבד לכולנו. מחיר שאין יקר ממנו. זה לא שם בלבד, לא רק תווי פנים צעירים נשקפים אלינו, כי אם המיית הנפש, כיסופיה, אהבתה, שירתה ויצירתה. רון כמו גם נופלים אחרים, היה חפץ חיים, ארג חלומות, רקם תוכניות, נשא שאיפות ומאוויים. הוא התברך בעושר פנימי של חוויות, רגשות, תקוות וזיכרונות. המוות בא לו פתאום. בטרם עת. שנותיו עוד התפרשו בגאווה ובגאון. כולם שפעו הבטחה, אמונה, הזון כמו גם לבטים, ספקות ושאלות נוקבות מיותמות. כאלה מהן נותרו בלי מענה. ניצני כישרונותיו הגדולים טיגסו ועלו לגבהים, ואל פגסת ייעודו לא זכה להניח.

מה מעט אנו יכולים להעלות בדפי זיכרוננו.

סיון הוסיפה, כשמטר דמעות יגון נוהרות בלי הפסק על פניה "אהבנו את רון. ראינו בו אחד מילדינו. רון היה בעל אהב מסור ומכבד. חזוג המופלא רון וסיון בנו קן משפחתי לתפארת. כאשר גילה רון שסיון בהריון לא היה גבול לאושרו. מותו של רון אבדה גדולה. הוא רקם המון חלומות-חלומות שנקטעו. רון היה ילד לתפארת. הוא אהב את כולם וכולם אהבו אותו."

הספד מפי ראש המועצה 'רון בן נון'

כראש מועצה וזוהי שומרי ארץ, אהבתי על קברו הפרי של המושבות ואתם יקום דמיון ללונתו בחרתי האמתית. וכפי כל מושב דרה אני מבקש לסייע את המושבות פלאם ובצורה המשפחה. ולתפארת של המושב לא זכיתי להכיר את שפת הארץ אשר אהבתי חיל הנפיל על שמתו הוא אהבתי ופועלתו פעם פתח הפנים אנו בונים בארץ במו ידנו ובזעמנו אפנו מדינת קבוצה את האבות והעליוה. ופעם לגבולות וישבים אויביו. חודשים ונכסים בינה להשקיע חילי ולספר אתנו בארצנו. זה רב על מוצת המולדת על הנפש העפולת שלה וזכרה הצטפה לשה שהת אויבה ועצבה של חללי צה"ל ומצבי ארצנו סיון, ההואים בני המשפחה הצעירים את שלא נקשרים למשפחה השפלה. המאב והאובדן של הצעירים העפולת של ארצנו לסגור המסלול וכל שארם ואמה היא נשגה ולא יאמר את המסר ודווקא בעת כה חוצה אני לומר לכם כי אני וכולנו אנו רבים באוהבים ובשנולכם

... ואני בכל בנותי נאחז
בפרוץ יצדדו
מכוח את הילד למקום
שבה האוהב והנחב
בפנים האהבה
העצם שותף הפועל
בפניה איך אתה פנו
עולה על הפס
עוזב את הכלבים
והכלימה שפחת אותי לעולמים
(מסדרו של הרב)

יהי נפשו של הרב צדקה בערות חתנים...

קיצורו של דבר-קשה לראות את העוזר בלעדיו. למרות האובדן חייבים להמשיך. כשהילד גדל הוא יהיה גאה באביו."

כדי לסכם ועל סמך העדויות ששמעתי ניתן לציין, שאכן רון היה מסור לתפקידו בכל מאודו, אהוב על חבריו. בעל מקצוע מעולה. הוא נפל עם ארבעת חבריו לצוות המסוק, שנפגע מטיל קרקע אויר באחת מפעולות האויב. הניח אשה בחודש החמישי להריונה ובני משפחה, כשהם מבכים מרה את מותו. כאמור, רון יכול שלא לצאת למשימה בגלל הריונה של סיון. מפני שהיה מסור לתפקידו ולמקצועו בכל מאודו הוא יצא למשימה, שממנה לא חזר. הוא ידע, כי משימות אלה מבוצעות בצל סכנת הפגיעה. אך הוא לא היסס. הוא נמנה על אלה שהלכו בראש הטור. אכן, רון יישאר כלבת אש בלב רעייתו סיון, משפחותיו, חבריו ומכריו הרבים. זכרו הינו קודש בלב כולנו לעד. ■

גבול. הוא המתין בצפייה לילד. הוא אף בקש מאתנו לעבור לדרה כדי לעזור לסיון. בלעדיו נשארנו עם חלל ריק. אינני מבינה כיצד נוכל להמשיך בלעדיו". כמובן, שלא ניתן לסיים, מבלי להעלות לציון את דבריו של מוטי אחיו, שציין בין השאר: "רון היה בחור שאהב לחיות. הוא היה מוקף מילדותו בהמון חברים. איש משפחה מסור מאין כמותו. הוא עשה הכל בבית כמו גם בבית ההורים. הוא תמיד שאף לשלמות בעבודתו והוכיח את עצמו כאיש מקצוע מעולה בתחומו. עלי להדגיש, שכבר מילדותו אהב לבנות דגמי מטוסים וטיסנים.. כמדריך בגני"ע אויר עבר קורס דאיה עוד לפני גיוסו לצה"ל. כהנדסאי וכאיש טכני אהבו אותו בטייסת. רון היה אחד המובילים בתחומו. על כל אלה קבל הערכות רבות וטובות. לעלילה כאובה זו הצטרף גם חברו מילדות נתי שהדגיש: "רון היה אדם וג'נטלמן. אדם מיוחד, שלי וצנוע. אין היום גברים כאלה. על רון ניתן היה לסמוך בכל. המשפחה והאשה היו הכל בשבילו.

כאמור הסיפורים על רון חלפו לידינו כמטחי אש. אי אפשר היה להפסיק את המנגינה הזאת, שגרמה אך כאב צורב לכל אלה שזכו להכיר אותו. האמא דבקה גיסתה לשרטט את דמותו של בנה. "רון היה ילד מקסים. הוא אהב את החיים והחיים אהבו אותו. הוא היה מלא שמחת חיים. כל מה שהוא עשה, עשה מכל הלב, ללא שמץ של התנשאות. לרון חברים רבים. כל חבריו כאבו את מותו. מטבעו רון היה מוידע לבית ולאשתו סיון, שלאהבתו אליה לא היה